

The Oceans Academy of Arts (OAOA) is een hybride kunstenaarscollectief, opgericht door Ola Vasiljeva in 2008. Het collectief kent een wisselende samenstelling, deels gevormd door fictieve personages. Samen maken, verzamelen en presenteren zij kunst met een totaal gebrek aan hiërarchie tussen het kunstwerk, de tentoonstellingsruimte en de rollen van degenen die betrokken zijn bij de productie en de presentatie van kunst. OAOA organiseert tentoonstellingen, filmavonden, poëzie- en muziek-evenementen, irrationele goochelarij en brengt regelmatig een OAOA-zine uit in eigen beheer.

University speelt met het idee van een experimenteel pedagogisch systeem als vorm van kritiek op de voornaamste ideologische instituten in de maatschappij. In de jaren '60 werden instituten zoals The Institute of Phenomenological Studies en The Anti-University of London opgericht als reactie op het intellectueel failliet en de spirituele leegte van het erkende onderwijsbestel. Deze scholen experimenteerden met zelforganiserend onderwijs en boden cursussen aan die de ongeremde ontwikkeling van het denken idealiseerden, zich op deze wijze afzettend van de conservatieve onderwijsprogramma's.

The Oceans Academy of Arts werd opgericht als een vergelijkbaar experimenteel platform onder de paraplu van de hedendaagse kunst. Terwijl de anti-universiteiten het traditionele onderwijs verwierpen, ziet OAOA het idee van "ontleren" in relatie tot de kritiek van de rede en kennis in het algemeen. Hier triomferen nonsens, vergeten en fragmentatie over verstand, vorm, functie en chronologie.

University brengt werken samen van enkele leden van The Oceans Academy of Arts, die niet aan de individuele kunstenaars worden toegeschreven maar aan OAOA. De werken van Özlem Altin, Matthew Lutz-Kinoy, Ola Vasiljeva en Marianne Vierø worden bewust gezamenlijk gepresenteerd op een manier die ruimte open laat voor meerdere interpretaties en voor twijfel. Speciaal voor de tentoonstelling hebben deze leden van The Oceans Academy of Art een nieuw OAOA-zine gemaakt.

Özlem Altin (1977, Goch, Duitsland) woont en werkt in Berlijn.

Recente solotentoonstellingen: *No story, no*, Witte de With, Rotterdam (2015); *I hear your voice reflected in a glass and it sounds like it is inside of me*, Carlier Gebauer, Berlijn (2015); *The Moving Museum*, Istanbul (2014); *Salon der Angst*, Kunsthalles Wien, Wenen, (2013); en *Cathartic Ballet*, Circus, Berlijn (2013).

Özlem Altin put uit een grote verzameling van gevonden beeldmateriaal, replica's en afbeeldingen uit boeken, tijdschriften en van het internet, die zij verwerkt tot collages en installaties. Door het bronmateriaal te ontdoen van iedere vorm van hiërarchie en het naast haar eigen schilderijen en foto's te plaatsten, ontwikkelt Altin een zeer associatieve beeldtaal die toegang biedt tot innerlijke condities en externe belemmeringen van het menselijk bestaan. In een open en veranderlijk werkproces wijdt Altin zich aan de representatie van het menselijk lichaam in staat van uitputting, passiviteit en vervlogen subjectiviteit.

Matthew Lutz-Kinoy (1984, New York, Verenigde Staten) woont en werkt in Berlijn.

Recente solotentoonstellingen: *Port*, Freedman Fitzpatrick, Los Angeles (2014); *Lutz-Kinoy's Loose Bodies*, Elaine - Museum für Gegenwartskunst, Basel (2013); *Matthew's Secret*, Galerie van Gelder, Amsterdam (2013); *Werk is Free / Be Free! May Day*, Outpost, Norwich (2013); en *KERAMIKOS – A touring exhibition with Natsuko Uchino* in Kunsthall Charlottenborg, Kopenhagen, Kunsthalle Baden-Baden, Elaine - Museum für Gegenwartskunst, Basel en Villa Romana, Florence (2012-2013). Hij heeft performances gedaan in Kunsthalle Baden-Baden, Nomas Foundation, Rome, Stedelijk Museum, Amsterdam en New Museum, New York.

De kern van Matthew Lutz-Kinoy's praktijk bestaat uit de productie van een fantasierijke ruimte middels performance. In grote mate beïnvloed door collectieve, queer, en feministische praktijken, hebben zijn op onderzoek-gebaseerde performances de vorm aangenomen van dansproducties, reizende diners, en geprogrammeerde optredens in zijn tentoonstellingen. Integraal aan het verder oprekken van die ruimte is het proces van het documenteren en opnieuw laten zien van performances in non-verbale media als video, sculptuur en schilderijen.

Ola Vasiljeva (1981, Ventspils, Letland) woont en werkt in Amsterdam.

Recente solotentoonstellingen: *The Limp of A Letter*, BOZAR, Brussel (2015); *University*, Galerie Antoine Levi, Parijs (2015); *Jargot*, Art in General, New York (2014); *The Limp of A Letter*, Prix de Rome, De Appel Arts Centre, Amsterdam (2013); *Cinq à Sept*, kim? Contemporary Arts Centre, Riga (2013). Haar werk is recentelijk opgenomen in de volgende groepstentoonstellingen: XII Baltic Triennial, CAC, Vilnius (2015); *Society Acts*, Moderna Museet, Malmö (2014); *Last Seen Entering the Biltmore*, South London Gallery, Londen (2014); *What Were You Expecting, Mr. Milquetoast, a Plot?*, Badischer Kunstverein, Karlsruhe (2014); en *Fusiform Gyru*, Lisson Gallery, Londen (2013).

Gebruikmakend van momenten uit geschiedenis, literatuur en culturele tegenbewegingen, scheidt Vasiljeva denkbeeldige ruimtes waarin sculpturen, tekeningen, video's en gevonden voorwerpen naast elkaar bestaan. Haar installaties zijn complexe composities, waarbij de schikking van de voorwerpen vaak oogt als een theaterdecor. Het spel met opzettelijke dubbelzinnigheid en fragmentatie is een centraal thema in haar werk. Vasiljeva gebruikt encryptie als een middel om spelenderwijs te triomferen over logica, rationalisme en alles wat de verbeelding verstijft. De scheidlijn tussen wat geënceneerd is en spontaan, wat echt is en fictief, wordt bewust vaag gehouden.

Marianne Vierø (1979, Kopenhagen, Denemarken) woont en werkt in Amsterdam en Berlijn.

Recente solotentoonstellingen: *Glyph, 427*, Riga (2015); *Great Transformations*, Ellen de Bruijne Projects, Amsterdam (2014); en *Flesh, or the Colour of Any Other Object*, Officin, Kopenhagen, (2013). Ze nam onder andere deel aan de volgende groepstentoonstellingen: *Into Dust: Traces of the Fragile in Contemporary Art*, Philadelphia Museum of Art (2015) en *Architectooralooral, 1857*, Oslo (2010). Ze is co-redacteur van *Danske Kunstnerbøger / Danish Artists' Books*, uitgegeven door Møller/Verlag der Buchhandlung Walther König in 2013.

Marianne Vierø werkt met een veelvoud aan media en materialen zoals fotografie, sculptuur en collage. Voor de tentoonstelling *University* presenteert zij een verzameling redeloze rebusen in de vorm van echte kwasten en afdrukken die gedigitaliseerde kwaststreken laten zien. De afdrukken zijn gemaakt in een analoge kleurendoka en combineren geprojecteerde beelden van geëxporteerde Photoshop-bestanden met traditionele fotogramtechnieken waarbij objecten direct op het lichtgevoelige papier worden geplaatst. De echte kwasten, die eruit zien als zeer gespecialiseerd maar

lichtelijk disfunctioneel gereedschap, worden een tastbare echo van de abstracte silhouetten in de afdrucken. In een constante wisselwerking tussen afbeelding, object, symbool en origineel onderzoekt Vierø de mogelijkheden van het subjectieve gebaar binnen gestileerde vormen en voorgekauwde details.